

lede til Indenrigsministeren at udvide Aldersrenteloven og Brændselsloven til ogsaa at gælde for Færøerne. Jeg sagde til det ærede Medlem, at denne Henvendelse burde være rettet til Justitsministeren, det ærede Medlem svarede: Ja, men Indenrigsministeren svarede paa det, og dertil sagde jeg: Ogsaa dette viser, at Indenrigsministeren ikke har været klar over de færøske Forhold. Det var naturligvis lidt for vidtgaaende, thi dette viser selvfølgelig kun, at Ministeren ikke er klar over Forholdet med Hensyn til denne Lov — det var jo kun den, vi talte om. I denne Forbindelse mente jeg, at Indenrigsministerens Udtalelser var forkerte. Forholdet er nemlig det, at Spørgsmaalet om, hvorvidt denne Lov skal udvides til ogsaa at gælde for Færøerne, for Tiden afgøres af Justitsministeriet; det hører ind under Justitsministeriets Omraade, men selvfølgelig vil Justitsministeren i alle den Slags Sager høre Indenrigsministeriet, der er Specialist i disse Sager; det vilde Justitsministeriet gøre, selv om det paagældende Beløb ikke var optaget paa Indenrigsministeriets Konto, det er det oven i Købet, og det stammer fra den Tid, da hele Udgiften i Henhold til Alderdomsunderstøttelsesloven blev optaget under eet for hele Landet, og det skyldes ogsaa, at Indenrigsministeriet har mere Øvelse i den Slags Udregninger end Justitsministeriet.

Forholdet hører altsaa under Justitsministeriet, men dette vil, som sagt, høre Indenrigsministeriet, og jeg vil i denne Forbindelse sige, at det vilde glæde mig, om ogsaa det nuværende Ministerium vil gaa i den Retning at lægge Sagerne fra Justitsministeriet over til de andre Ministerier. Man maa være forsigtig dermed, fordi det er et farligt Omraade, men hvor man kan gøre det uden Skade, der bør man gøre det. Jeg hilste det derfor med Glæde, da vi i sin Tid fik et traadløst Telegram fra den højtærede Statsminister, da han var paa Rejse til Færøerne, i hvilket Telegram det udtaltes, at han paatænkte at lægge forskellige Sager fra Justitsministeriet over til de enkelte Fagministerier. Det Neergaardske Ministerium arbejdede i den Retning, og vi haaber, at det nuværende Ministerium vil fortsætte i samme Retning, men man maa, som sagt, være forsigtig.

Jeg kommer dernæst til Sprogsagen. Jeg udtalte derom, at det ærede Medlem har sagt, at Sprogsagen overhovedet ikke piller nogen Rolle deroppe. Det er maake et stærkt Udtryk, men naar jeg brugte

det, skyldtes det følgende Udtalelser af det ærede Medlem selv. Det ærede Medlem siger: „Hele dette Spørgsmaal har været diskuteret vidt og bredt, og man skulde tro, at der ogsaa her var en kolossal Modsætning mellem de to Partier deroppe, men dette er slet ikke Tilfældet“. Senere siger han: „Der er egentlig ingen reel Forskel med Hensyn til Indholdet“. Og noget senere: „Jeg kan med min Forstand ikke se, at der er nogen nævneværdig Forskel paa disse tre Udtalelser“, og til Slut siger han: „Derfor er der heller ikke i sproglig Henseende nogen Fare paa Færde oppe paa Færøerne, der er ikke nogen, som vil uddrive dansk Sprog af Skolerne“. Det var, som sagt, disse Udtalelser, der gjorde, at jeg brugte det Udtryk, at det overhovedet ikke spiller nogen Rolle. Hvis det ærede Medlem synes, at Udtrykket er for stærkt i Forhold til de Udtalelser, jeg har læst op, saa beklager jeg det; men egentlig synes jeg ikke, det er for stærkt, jeg synes, det dækker ganske godt.

Det ærede Medlem paaberaabte sig ogsaa Undervisningsministerens Stilling til denne Sag. Undervisningsministeren kom ogsaa ind paa dette Spørgsmaal, og det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen sagde derefter, at Undervisningsministerens Stilling i alle Henseender faldt i Traad med de Udtalelser, han her nævnte. Men det er jo fuldstændig forkert, for det ærede Medlem sagde, at efter hans Forstand var der overhovedet ingen Forskel paa de forskellige Standpunkter deroppe. Undervisningsministeren var netop inde paa, at der var stor Forskel mellem de forskellige Standpunkter deroppe, og derfor har hun søgt at mægle imellem dem. Jeg kan derfor ikke forstaa, at det ærede Medlem takker Undervisningsministeren, da det, som sagt, forekommer mig, at hendes Udtalelser var en meget stærk Desavouering af det ærede Medlem.

Den højtærede Undervisningsminister siger, Sp. 1438: „Det ærede Medlem Hr. Rytter ved lige saa godt som det ærede Medlem Hr. Samuelsen, at selv om der maaske nok er enkelte Skoler, hvori der undervises paa Dansk, sker det ikke i de allerfleste Skoler.“ Jeg maa sige, at den Oplysning er mig fuldkommen ny, og den højtærede Undervisningsminister kan ikke paakalde mig som Vidne. I den Tid, jeg har kendt til Skolevæsen paa Færøerne, medens jeg var deroppe, blev det overholdt, at der undervistes paa Dansk i alle Skolerne. Jeg kom selv rundt i alle